

Előfizetési árak:

Egész évre	5 frt	—	kr.
Fél évre	2	50	"
Negyed évre	1	25	"
Neptanítóknak egész évre 3	—	—	"

Hirdetési díjak

a legutányosabban számítottak.
Bélyeg minden beiktatásért 30 kr.

BAJA

vegyes tartalmu hetilap.

Megjelen minden szerdán és szombaton.

Egyes szám ára 5 kr.

Szerkesztői iroda.
hova a lap szellemi részét illető küldemények intézendők:
ÁLLAMI TANÍTÓKÉPZÉSBEN.
Levelék csak bérmentesen fogadtnak el. Kéziratok nem adtnak vissza.

Kindóhivatal:
Az előfizetési pénzek és hirdetések a kiadóhivatalba — N. Á. n. a. y. L. a. j. o. s. könyvnyomdájába — küldendők be (Bodóg-ter, Scheibner-féle ház.)

Az esőzések évadján.

A népdal szerint „Baja város szép helyen van, mert a templom közepén van.“ S nos, a népdalnak teljesen igaz a város közepén vannak, hanem azért is, mert városunk valóban — a természet által alkotott — szép helyen fekszik. A természet keze által létesített, s a Duna mentének egyik magasabb pontja képezi városunk területi helyét; a talajt bőven homokos, az egészségi viszonyokra kedvezően ható, rétegek képezik.

Közben hőmpolyóg országunk főfolyója, a méltóság-teljes Duna. A szemek vígan tekintenek a közelben elterülő erdőségek felé, miknek hátterét, az itt-ott fel-feltűnedező hegyek homályba burkolt alakja igézővé egészítik ki. Már csak ezeknél fogva is méltán mondhatók az idézett népdal szavai jogosultnak. Hanem hogy aztán mikor fogja a népdal megénekelni városunk szép helye mellett annak szépségét is, az már egészen más kérdés. Nincs mit tagadni azon, hogy városunk szépsége, azon nem mindennapi hely szépségével, melyen fekszik őszhangzásban nem áll. Városunk utcái, különösen a tavaszi és őszi hosszabb esőzések évadján kedves látványt épen nem nyújtanak.

Az év ezen szakában a több napon át tartani szokott esőzés hig sár-zagyvalékkal borítja be utcáinkat, elannyira hogy a közönség e miatt a közlekedésben nagy mérvben akadályoztatik. A járn-kelni kényszerítve levő közönség ruhája, lábbelije sokszor napokig sem salon-képes s akár-

hányszor megcsik, hogy különösen nők még csak az utcára sem mehetnek. S néha napján majdnem úgy vagyunk, mint egy hozzánk közel eső község lakói, hol — az intelligens egyének állításai szerint az esőzések évadján, mikor ott persze feneketlen sár-tenger van, az ebeket ölben viszik ki utatni — a polgártársak.

A közönség nagy része nincs azon kellemes helyzetben, hogy a napokig tartó esős időben otthon, a család körében, ide kedves levegőjü szobában tölthesse napjait s így menekedhessék meg a mocskosító sártól. De azon helyzetben sincs, hogy a sártól való menekvésére kocsi tarthasson. S bizony legintelligensebb egyéneink, hivatalnokaink, orvos, lelkész, tanár, tanító, kereskedő üzletembereink, az esőzések évadján uralkodni szokott sár-tengert „ha muszáj, hát szívesen,“ naponta többször áttaoposni kénytelenek. S miért? Mert járdánk nincs. — Tudjuk mi azt, hogy városunk évenként nagy összeget fordít a kövezet létesítésére. De úgy látszik, hogy a kövezett utak nem a közönség kényelmére, hanem a kocsi közlekedésére szolgálnak s tán e czézből is építettek. S míg a kocsi és az eléjük fogott mozgató erők büszkén robognak végig a kövezett utakon, addig a közönség sárban állva, járva víz-ittas lábbelikben és nedves lábakkal elmélkedhetik a kövezett utak hasznossága s áldásos volta felől.

De elmélkedhetik mindjárt a felől is, a mit különben azonnal in praxi is tehet, hogy a lábbelin áthatott, a lábukat nedvessé tett sár-zagyvaléknak az emberi test egész-

TÁRCSA.

Elmondan mit . . .

Elmondan mit senki nem is sejt,
Hogy e világ nekem tündérkert,
Hogy a nap csak én rám mosolyog,
Hogyha látjak téged s mosolyod.

Benedd bírom a mindenséget,
A napot is, mely ragog, eget;
Napom két szemed régesrégén
Szent angyalom, szép áldóvségem.

Tél van, fehér minden. Nem dalol
A kis madár sürri lomb alól,
Mégis, ha csókot adsz énnekem,
Tavasról zeng dalom, — énekem.

Ha egymás kezét tartja kezünk,
És lágyan összelelközünk,
S vágyva szívem édes ajakad:
Körülöttem az ég tudja mi,
Születlenül sutogja, zengi:
„Leghologabb vagy a nap alatt!“

Lakos Gyula.

A pec-étyűrű.

(Elbeszélés.)

Irta: Harmineczsy Kálmán.

(Folytatás és vége.)

Gizella Szerdahelyi eltávozta után szobájába vonult s némi-leg uralkodva magán, elővette Szerdahelyi arcképét, mit szívéhez emelve — egy sóhaj után hangosan beszélni kezdett.

— Szűnj meg te szerető szív dobogni akkor, ha az, kiért én élek s kinek életéért életemet adandó vagyok, a gaz Vejkey által elejtetik s megszűnik dobogni ama szerető kebeli ki értem megy a halálba; ki értem veszel el a nélkül, hogy én még egy vi-gasztaló — egy bucsu szót is mondhatnék néki Oh kebel te dobogó kebel, kinek annyi boldogságot, élvét és örömet hozott ama leendő vértanu, szűnj meg dobogni! Ne engedd őh ég, hogy halálát, keble, ama nemes kebel kihűlését tuléljem; — legyek vele együtt a halálban. Temessenek egy közös sírdomb alá, hogy legyünk mi együvé a halálban, ha az életben nem lehetünk. Oh csak egy bucsu csókot adhatnék bánatos arczára! Oh csak egyszer magamhoz ölelhetném még, hogy érezhetném ama nemes szív dobbanásait mielőtt a gyilkos vasát benne megfordítaná! Legyen csendes halálod kedvesem, biztasson s bátorítson ama tudat, mikép van egy kebel, mely veled hason kinokat szenved a nagy nap előestéjén, — ez utolsó mondatot már csak erőltetve bírta kimondani, mert zokogott hangosan szeméből a könnyek záporoként hullottak az arcképre mit kezében görcsösen tartott.

Ledőlve ágyára, sirt keservesen; siratta azt, ki által vélte magát boldoggá téve, mit azonban a fatum ilyes körülmények között legalább hiedelme szerint — megtagadott tőle.

* * *

A tomboló szélviharnak közepette két bérkocsi haladott ugyanazon egy uton a város mellett erdőbe, hol megállva azokból hat egyén lépett ki, kik közül Szerdahelyi és Vejkeyre azonnal ráismerünk. Halvány arczukon nem volt szelidség észlelhető, komolyan sőt mondhatni komoran mentek egy az erdőben lévő lakba — hova a többiek is bementek.

Még egyszer békét igyekeztek létrehozni, mi azonban nem sikerülvén a vívők elfoglalták állásaikat.

ségére nézve tulajdonképen minő hatása lehet? — Tény az, hogy a nagy közönségre nézve, akár kényelmi, akár egészségi szempontból véve e téren még eddig vajmi kevés történt. Van ugyan városunk egy igen kis részén termő kőből rakott járda, hanem az ezen való hosszabb járás-kelés egyenlő a pokol minden kínjával. Boldog Isten! ki tudná megmondani, hogy ezen járdát építmestere a közönségre nézve egészségi, vagy kényelmi szempontból, vagy pedig a város hasznitelel építette-e? Ilyen járdát buzamosabb ideig használni s még sem könnyörögni: „Uram! szabadítsa meg!” mindenestere nagy lelki erő jele. — Főbb utczáink legtöbbször azonban egyedül a földtalaja szolgál járdául, mely mostanában s hihetőleg még jó darab időn át a jövőben is roppant ragadós és puha voltánál fogva, a tyűkzembajosok részére elég alkalmas sétahehelyt kínálkozik.

Valóban, örömmel üdvözlőnlénk, ha látnók azt, hogy a közönségre nézve is van tekintet, s utczáinkon alkalmas járda létesítenék. De miután ily járda létesítése mindenestere nagy összeget s bizonynyal akkorát igényel, a mily nagyot ezen célra városunk nem hozhat, vagy ha hozhat is, az csak évek — ha nem évtizedek után történhetnék meg, a járda létesítése pedig a közönségre nézve azonnali teljesítést kíván: célravezetőnek az mutatkoznék, ha a város legalább főbb utczáinkban lakó jobb módúakat illetőleg elrendelnék, hogy minden háztulajdonos, háza és telkének utczára eső részénél egy, vagy egy és fél méter szélességben futó, egyszerű, de jól kiégetett téglából járdát létesíteni köteles, illetve, a szükségese egyöntetűség céljából, a háztulajdonosok terhére maga a város ilyet készíttetne. Hogy az egyszerű, jól kiégetett s helyesen lerakott téglák is ily célra elég alkalmasak s csekély összegbe kerülők, azt itt a városban több háznál elég alkalom van tapasztalni.

S ha így járda létesítenék, a melyeket a város saját költségén ájárókkal kötne össze; s ha némely utca közepén az esőzések évadján elterülő sár-tenger s majdnem csolkakázható víz állás feltöltések s más célszerű intézkedések által megszüntetnének: ez által nem csak városunk szépsége, természetalkotta szép helyével hozatnék összhangzásba, hanem a nagy közönségre, jobban mondván édes mindnyájunkra mind kényelmi, mind egészségi szempontból háramló

A kardok keresztezték egymást.

— Gizella érted küzdök! hangzott Szerdahelyi ajkáról, azután megforgatá a kardot, mire Vejkey mellén egy vágás volt látható melyből pataként ömlött a vér.

— Diadal! Gizella enyém vagy! kiáltott Szerdahelyi, mi alatt kardját nyugalomra hajtá.

— Halálra küzdünk! Élni vagy halni? kiáltott fel dühösen Vejkey felemelve kardját.

A segédek közbeléptek s megszüntnek nyilvánították a párbajt, mire a vivők ruháikat ölték fel s távoztak fogatukon. . .

Szerdahelyi megfordítá kezén a gyűrűt azon szándékkal, mikép egyenesen Gizellához menve annak kezét megkéri s a gyűrűt néki jeggyűrűül adja.

A sűrűn szállongó hó közepette távoztak, Szerdahelyi egyenesen Pásztorfiék lakának tartott, — hol Gizella már lázas izgatottsággal várta őt.

Örömtelten futott fel a lépcsőkön, s Gizellávali találkozásakor első szava volt, hogy Vejkeyt legyőzte, azután következket tette hozzá: Megmondtam, Isten legyen irtalmam és kegyelmes néki akkor, ha velem vívni fog; kétszer győzött, de engem legyőzni nem fog!

— S valóban legyőzte őt Szerdahelyi ur? . . . Mégis meghallgatta az eg kérelmemet — Vejkey legyőzetett! viszonzá örömkönnnyekkel szememben.

— Igen legyőztem — viszonzá Szerdahelyi hiszem nem fogja magát sok ideig a halandó emberiség tagjának mondani!

— Kedves anyám — mondá Gizella izgatottan belépő anyjának, Szerdahelyi ur legyőzte Vejkeyt!

— Legyőzte őt Szerdahelyi ur? kérdé az anya.

roppant előny mellett még megérhetnének azt, hogy a népdal városunk szépségét is találó szavakkal énekelné meg.*)

Borza Nándor.

R e n d k i v ü l i K ö z g y ü l é s

1880. évi febr. 20-án.

Első helyen felvetetett az igazoló bizottságnak jelentése a törvényhatósági bizottság új tagjainak a 3 kerületben megjelölt választására vonatkozólag. — Cserba Ferenc bizottsági tag indítványozta, hogy e törvényhatósági bizottság meg nem alakultnak nyilvánítsa ki magát — miután ugymond annak száma annál fogva nem teljes, — hogy az újonnan választottak felett az állandó bíráló bizottmány jogérvényesen nem határozott. — Hossza: vitaközös után szavazásra kerülvén a dolog — miután 10 bizottsági tag írásban nevszerinti szavazást kívánt, — az e módóni szavazás megtartott és a dolog oda dől el, hogy az igazoló választmány-nak jelentése egyszerűen tudomásul vétetett.

Másik fontos tárgy a budapest-zimanyi vaspálya feletti concertálás vála. — A vasuti bizottság Baja város részéről azon esetre, ha a vonalirány Bajának vezetettik, 50000 forint és a pálya terület ingyen kiszolgáltatását áldozatul hozni javallotta — a közgyűlés azonban tekintve a cél nagyszerűségét, a városnak tekintélyét, különösen hogy 3 érdekeltég versenyez ezen vasut irányának elnyeréséért, a miniszterium nyilatkozataként pedig az érdekeltégnek áldozatkészsége is megalotlatni fog, említtet áldozathozatal-képen 100 ezer forintot és a területet felajánlotta.

Harmadik tárgyat felvetett a városi földek haszonbérbe adására nézve megtartott árverésre vonatkozólag a tanács jelentése, mi tudomásul vétetvén az árverés eredménye közgyűlésileg is elfogadtatott.

Negyedik tárgy a Ferenc-csatorna részvénytársulatának a kikötői jövedelmekről és kiadásokról 1879-ik évre beadott számam-dása vála, mely szerént a városra 1353 frt 18 kr tiszta jövedelem jutván — a részvényáraság a város megkínálta, de erről a nyugtát oly záradékkal kívánta ellátatni, miszerint a város ismerje el, hogy ezen évre mindennemű követelésére kielégített, miután azonban a jövedelmek közé nem vétetett fel azon 1/4 kr, melyet a

*) Jól emléksznék, hogy van közgyűlési határozat, mely a tárgyat kérészt igen helyesen megoldja. De vannak évek ta más határozatok is, melyek ninesenek vegrehozva, azért emlékeztetésül közöltük barátunk minden „esőzések évadján” kor és alkalomszerű cikkeit. A óta: „Baja város szép helyen van” országzerte ismeretes. Magunk is tapasztaltuk. Midőn pár év előtt családommal a dobsiuai híres jégbarlangot meglátogattam s az ott tartózkodó gömörmegeyi cigányok megtudtak, hogy bajaiak vagyunk — ugyan ismétlenül húzták a kedvesen haza emlékeztető dalt. Szerk.

— Igen legyőztem!

Pár percnyi szünet lón a teremben, miatt Gizella és Szerdahelyi szemel találkoztak, mikből örömsugarak lövelltek ki.

— Utamban most már akadály ninesen arra, kezdé Szerdahelyi felállva Pásztorfié elé — hogy kedves s nékem oly sok boldog órát szerzett és leendő boldogságot megállapító leánya kezét megkérjem! S remélve, mikép nem fogok elutasító választ nyerni? — mi alatt kezét az asztalra tevé ugy, hogy a gyűrűbe vésett betűk teljesen kivehetők voltak.

— Részemről igent monok! felelt boldogságtelten Gizella.

Egy napsugár hatolt át az ablakon s megvilágítá Szerdahelyi gyűrűjét — Pásztorfié önkénytelenül tekintett arra.

— Hol vette Szerdahelyi ur ama csinos pecsétgyűrűt? kérdé zavartan Pásztorfié miközben szemében könyek csillámlottak meg.

— A gyűrű eredetéről csak akkor fogok szólni, ha elhangzik az „igen” felelt zavartan Szerdahelyi.

— Leányomat — kezdé kinosan Pásztorfié — birni fogja az esetre, ha a pecsétgyűrű eredetéről, mi nékem oly ismerősnék látszik — felvilágosítást ad, ellenesetben kénytelen leszek nem egyezni bele a házasságba.

— Gizelléért szólok a gyűrű eredetéről: Én a pecsét gyűrűt anyámtól kit fájdalom eddig nem ismerhettem meg — anyai örökségkép — mint azt nevelő atyám Szerdahelyi Béla mondotta — kaptam; azonban én őt, az én szerető anyámat tizenkét évi kutatásaim daczára fel nem találhattam, mi nékem kimondhatlan bánatot okozott és okoz jelenleg is azért, hogy nem hallhattam az anyai nyájas szavakat, nem láthattam ajkán gyermekeért egy szerető mosolyt, s higgye meg még szeretni sem tudtam senkit,

társulat mázsánskint hajózási díj fejében szed, azért ezen záradék el nem fogadtatott.

H I R E K.

— **Meghívás.** A „Bajai kölcsönös segélyző egyesület“ igazgató tanácsa f. hó 19-én tartott ülésében hozott határozata szerint az alapszabályok 21. §-a értelmében rendkívüli közgyűlést 1880-ik évi február hó 29-ikére tűzvéni ki, van szerencsém a tisztelt tag urakat oly hozzáadással meghívni, hogy az jelzett napon délelőtt 9 órakor Baja város közgyűlési nagytermében fog megtartatni. **Tárgyak:** 1-ór. Egy egyleti ház megvétele. 2-ór 3 felügyelő bizottsági tag megválasztása. Az igazgató tanács nevében: K o l l e r Á g o s t o n, igazgató.

— **Jutalomjáték.** H i d a s s y E l e k színházi rendezőnek márczius hó 6-án lesz jutalomjátéka, mely alkalommal a helybeli műkedvelő ifjuság által „Egy magyar huszár káplár Bécsben“ című **életkép** fog előadatni. Ajánljuk a közönség szives figyelmébe.

— **Des Meeres u. der Liebe Wellen,** Polka-Mazur Deutsch W.-tól, igen kiváló tánczene megjelent Pirnitzer Frigyes zeneműkereskedésében Budapesten. Ára 50 kr.

— **Magyar birtok porosz kézen.** Gróf Eszterházy h a l m á g y i birtokát, mely nyolczvan ezer holdból áll: Gr. Grabowski Wronke porosz nagybirtokos vette meg.

☉ **Nyilatkozat.** Alulírt öngazdálom végett kijelentem, hogy a „Bajai Közöny“ mult évi folyamában, Edelényi Adorján aláírással közölt a „Farsong végén“ tárczát én írtam, és a „Baja“ számára csak tévedésből küldtem be, miért is a „Baja“ tekintetes Szerkesztőjétől e helyen is bocsánatot kérek. — Annak a „jó emlékező tehetősre valló“ A. R. k. a.-nak pedig — a „Bajai Közöny“ igen tisztelt szerkesztője, miután jól tudta — azt is megírhatta volna „Szerkesztő postája“ nyílt üzenetében, hogy mindkét czikk írója *ugyanegy*.

Kelt Budapesten, 1880. február hó 18-án.

Bruck Pál.

S z i n h á z.

(H—y.) „Brankovics György“ Obernyik hatásos szomorú játéka került színre kedden, L á n g J ó z s e f első felléptéül.

csak azért, mert származásomról mindig bizonytalanságban voltam. Ennyi a pecsétyűrről! felelt meghatottan Szerdahelyi.

— És nevelő atyja semmi jelt sem adott arra, hogy édes anyját hol és merre lelheti fel? — kérde izgatottan Pásztorfyné.

— Nem adott ő semmit . . . Hisz nem is tehetta azt, mert ő épugy mint én erről bizonytalanságban volt, váltászolt komolyan Szerdahelyi.

A gyűrtű kövében, mint látom B. L. van bevésvé. Tudja-e kinek a nevének kezdőbetűi legyenek azok? — — — Az a két betű az én nevemnek kezdőbetűje — — — Én Bánfalvy Laura vagyok. — — — A gyűrtű enyém. — — — Te gyermekem vagy — s ez kit nőül venni akartál n ő v é r e d, mondá örömteljesen Pásztorfyné, mi alatt a két ifju arczát szégyen pír futotta át.

— S ön légyen az én kedves anyám kit én tizenkét éve kerestem anélkül, hogy megtaláltam volna. S te Gizella nővérem kiért alig fél óra előtt vívtam. Oh én boldog! S minek köszönhetem eme boldogságomat mint a p e c s é t y ű r ű n e k! mi alatt arcán nyugtalanság, zavar és meglepetés volt észrevehető.

— Igen a pecsétyűrűnek köszönhetjük azt, hogy ma téged, kiről az én jó anyám oly sokat beszélt s kiért anyni könyűt hullatott fivéremnek, anyám gyermekének mondhat. Beteljesült ama mondásom: Hagyjuk a gyűrtűt, majd lesz tán idő, mikor nem kell arra kinteljesen gondolni: mondá örömittasan Gizella.

— Csak egy levelet haggyott hátra az én nevelő atyám, mit akkor szabad nékem felbontani, ha két év mulik halála után. de én most azt felbontom s tartalmát anyámmal és veled kedves nővérem tudatom — mondá Szerdahelyi, s elővév é a levelet olvasni kezdé:

Ritkán volt alkalma a közönségnek ily sikerült előadást végig hallgatni, mint ez volt, mert a szereplők e darabban igazán a várakozáson felül jól játszottak. A tragodia már magában is nagyszerű, magán hordja egy ügyes kéz mesteri alakítását, azonban a két utolsó felvonáson észrevető már kissé az, hogy azt más írta, mi azonban nem sokat csökkenti a darab érdekességét.

A szereplők közül az elsőhely L á n g J ó z s e f Brankovics szerepében, melyet ő ugy játszott le, miszerint e szerepet a vidéken aligha adja valaki jobban és élelhubben mint ő, különösen sikerült jelenete volt az, midőn megvakított gyermekeit viszontlátta, ekkor a közönség egy részének szemében köny kezdődött meg. Egyszóval minden mozdulatán meglátszik az ügyesség és drámai alkotó erő. Mellette kitűnt még L á n g Irma (Mara) ki szintén átérzte szerepét és teljes drámai hévvel játszotta azt, legsikerültebb jelenete volt néki, midőn a szultán háremében atyját viszont látta. H e g y i (Murad) igen jól alakított, csak kissé jobban hangsúlyozná a szavakat. S z a b ó Károlyban szintén van alkotó erő, csakhogy ezt nem képes érvényre emelni, mert szereplése alatt nagyon sokat vár a sugótól.

E sikerült előadást azonban nem sokan hallgatták, pedig megérdemelte volna a nagyobb részvétet.

Ismételve szót emelünk az előadás megkezdését tekintőleg, mert az a szinlap szerint pontban 7 órakor mondatik kezdetni, azonban sokszor beletelik egy óra is még elkezdik azt; vagy hirdessék az előadást 8 órára, vagy pedig kezdjék meg azt a rendes — kihirdetett időben, mert az legkevésbé hordja magán a lovagiaság jellegét, hogy a közönséget fél, sőt óra hosszáig is várni hagyják leguagyobb boszankodás mellett.

Ösziörtökön kevés számú közönség előtt „Dobó Katicza“ Tóth Kálmán népsziműve adatott, L á n g J ó z s e f, mint vendég felléptével.

Az előadás szabatosan folyt s kitűnt játékával első sorban Láng (Balassa Bálint) és Jáni (Homonnai) szerepben, ugy helyt álltak B. Nikó Lina (Katicza) és Hegyi (Lőrincz), ez utóbbi élelthn alakított.

Felelős szerkesztő:

Dr. BARTSCH SAMU.

„Kedves gyermekem!

Életemben tudomásodra hozni nem akartam, hogy te nékem gyermekem vagy, — anyád Bánfalvy Laura, ki Balázsfalván lakik. S hogy miről ismertelek fel mint saját, bár törvénytelen gyermeket — a pecsétyűrű és az abba vésett B. L. betűk voltak.

Keress fel anyádat. Élvezd azt most, mit gyermekkorodban élvezni nem lehetett.

Isten veled

Szerdahelyi (előbb Néway) Béla.”

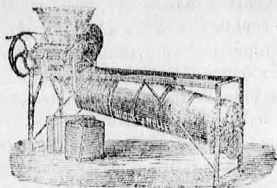
— Kétszeres öröm! kiáltott fel a levél elolvasása után Szerdahelyi. Atyámat s anyámat felleltem. Oh kedves Zalay barátom, ama szavaid beteljesültek midőn azt mondtad: „Hagyd barátom azt, tőrj békén, türelmed koronázza leend, a tikkot felfedi majd a véletlen akkor, midőn annak megfejtésére legkevésbébb gondolsz, midőn egész más tárgy, eszmény lesz előtéd.“ Ez utolsó szókát már zokogás kíséretében mondotta volt.

— Néway nevelt fel gyermekem? kérde meglepetve Pásztorfyné.

— Igen Néway, később vette fel a Szerdahelyi nevet.

— Oh gyermekem ő is a pecsétyűrűről ismert fel, én is. Oh boldog idő elérkeztl . . . Boldog vagyok! — felelt Pásztorfyné karjába dölve gyermekének.

— Igen, hogy anyámat feltaláltam a „pecsétyűrű“-nek köszönhetem — viszonzá Szerdahelyi.

BROGLE J. és MÜLLER

gép- és rosta-lemez gyára
Budapesten

a Margit-híd közelében, készít

Trieuröket (konkoly választó) 6 külön-
féle nagyságban.

Trieur hengereket malmok számára.

Koptatókat.

Szelelő rostákat.

Szitákat és rostákat cséplőgépek szá-
mára.

Dr. SCHMIDT főtörzsorvos

által feltalált és dr. Deutsch M. által javított

FÜL-OLAJ

gyógyít minden süketiséget, ha az nem születés óta létezik; nagyothallást, fülzúgást pedig rögtön hatással gyógyít.

Legújabb bizonyítványa egy csodálatosan gyors módon meggyógyított egyénnek:

„Ezerszer és ezerszer köszönet, a nekem küldött fül-olajért, mivel nehézszeri használat után már egészen elvesztett hallásomat Isten segéd-
mélvel visszanyertem. Oly süket voltam, hogy teli órák ütését sem hallottam, bármily közel álltam is hozzá, míg most zsebóráim kecsességét is oly tisztán hallom, mintha sohasem lettem volna süket. Ezer üdvözléssel

Babócsa.

Steiner Dávid,
okl. főtanító.

**Valódi fül-olaj használati utasítás-
sal 2 frt 40 kr. franco beállítás mellett csak is**

Grätz Gyula,

Bécs, II. Praterstrasse 49.
főraktárából rendelhető.

Poudre de Serail.

Blaháné Louiza művésznő kedvenc arczpora.

Ezen arczpor, vegytanilag tökéletesítve, minden ártalmas szerke-
től mentes és oly kitűnő tulajdonságokat egyesít, hogy minden eddig a kül- és belföldön készített porokat sokszorosan felülmúlja; nagymérvű federeje az arczot az időjárás kellemetlen befolyásától megóvjá, az arcznak az a testszínnek ifjú és természetes színezetet kölcsönöz, úgy hogy a legélesebb szem sem képes a port rajta észrevenni, mely kitűnő hatásaiért **Blaháné Louiza** asszonyt következő sorokkal tüntette ki:

Tiszt. **Müller J. L.**, ezelőtt **Vadász Ferencz özv. utóda,**
illatszerez urnak Budapestben.

A **Poudre de Serail**, melyet ön feltalt, valóban kitűnő és nemében paratlan, mert nemcsak az arczon láthatatlan és tartós, de egyszersmind rendes használatnál ártalmatlansága által az arczra oly különös jótékony hatást gyakorol, a miútt még eddig semmiféle arczporral nem tapasztaltam, mely kiváló tulajdonságaiért jövőben mint kedvenc arczporomat kizárólag fogom használni, és megvagyok győződve, hogy felülmúlhatlan jóságáért általános elismerésnek fog örvendeni.

Tisztelettel

Blaha Louiza

CREME POMPADOUR.

Az illatszár terén jelentékeny párisi kitűnőségekkel való összeköttetésem folytán sikerült a világhírű és fölötté határos **Crema Pompadour**-t egész eredeti tisztaságában és erejében előállítanom. Ez azon szer, melylyel a hírneves asszony egész agg koráig főnn tudta tartani csodaszépességét anélkül, hogy az egészségének ártott volna; azért nem mulasztatom el a t. hölgyvilágnak azt a leghathatósabb ajánlani. — E kitűnő szer jóval felülmúl minden eddigi e nemű gyártmányt. Egy tégely ára használati utasítással 1 frt 60 kr.

Csak azon készítmény valódiságáért keszkelem, mely alább védjeggyel el van látva. Legnagyobb választék valódi francia és angol illatszerekben.

Minden doboz **Poudre de Serail** a mellélt bejegyzett védjeggyel van ellátva, 60 kr és 1 frt dobozokban; valódi minőségben csupán a feltalálónál **Müller J. L.** ezelőtt **Vadász Ferencz özv. utóda,** illatszerez a „Virág-királyné”-hoz Budapest, **korona-herczeg-utca 2. sz.** kapható.

Vidéki megrendelések pontosan eszközöltetnek.

Stájerországi

növény-medv

mellbetegek részére.

Több mint 30 éve az egyes egyedüli és jeles gyógyszer, a torok és lélekző szervek minden bajai ellen, ugymint: **köhögés és nátha, rekedtség, nyak- és mellfájás.**

Azon üvegek, melyekben a stájerországi növénynedv van, a következő szavak: „**Apotheke zum Hirschsn in Graz**”, továbbá a bélyeg „**J. P.**” benyomva vannak, valamint a készítő neve a Vignettán: „**J. Purgleitner, Apotheke**” kék színnel van nyomva.

Öve figyelmeztetjük a n. é. közönséget a sok utánzás és hamisításoktól és kérjük csak azon üvegeket mint **VALÓDIAK, NAK** tekinteni, melyek a fenti ismertetőjelekkel ellátva vannak.

Ára egy üvegnek 88 kr o. é.

Főszétküldési-raktár: **Purgleitner J. gyógyszer-tára** Grácban.

Főraktár Magyarország részére: **TÓRÓK JÓZSEF** gyógyszerésznél PESTEN.

Raktár Baján: **Michitsch István, Herzfeld Henrik és fia, Herzfeld Jakab és Drescher Gyula** urnaknál.